

tænke mig, der har været flere Momenter, der have gjort sig gældende, dog navnlig antager jeg, det har været det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), der indbragte Forslaget til Loven af 1904, om at gøre, hvad han kunde, for at faa Lovforslaget gennemført, og som Følge deraf har han maaske været bange for at gøre Springet for stort, det kan være en Grund, men maaske er der ogsaa en anden Grund, der har været medvirkende der, og det var det, at vi havde nylig vedtaget nogle Skattelove, hvor netop 8,000 var sat som en Grænse mellem de smaa og de noget større Ejendomme. Det er jo ogsaa muligt, at det er ud fra dette Synspunkt, det ærede Medlem er gaaet, da han affattede sit Lovforslag med Grænsen paa de 8,000. Imidlertid, hvad nu end Hensigten har været den Gang, vil jeg haabe, at saavel det ærede Medlem fra Assens som Flertallet eller alle i dette høje Ting nu ville erkende, at Tiden er inde til at faa Grænsen forhøjet. De Ejendomme, som ere under en Værdi af 10,000 Kr., ere dem, som i de allerfleste Tilfælde maa betragtes som rene og skære Husmandsbrug. Det er Ejendomme, hvor Mand og Hustru kunne udføre deres Arbejde selv, i hvert Fald undtagen i ganske enkelte Tilfælde, og jeg mener, det er denne Klasse, som denne Lov særlig skal gælde for. Overfor Statskassens Garanti vil det selvfølgelig ingen som helst Betydning faa, idet Statskassens Risiko jo ingenlunde bliver større, end den var forud. Staten løber selvfølgelig ved disse Foreninger ikke mindste Spor af Risiko, og med Hensyn til at bringe disse Ejendomme den Hjælp, der bør bringes dem, tror jeg, det er et retfærdigt Skridt og en retfærdig Handling, vi her ville foretage.

Det er jo ikke blot det, at der nu kan komme nogle flere Mennesker med end forud, det har altid sin Betydning; nej, det, jeg meget mere ser hen paa, er, at de Debitorer, der nu ere i disse Kreditforeninger, og som sidde inde med Laan, kunne blive der, thi Forholdet indenfor Husmandsstanden er jo dette — og jeg kan tilføje: som vel er —, at Husmændene stadig ved forbedret Drift forøge Værdien af deres Ejendomme. Jeg kender mange Ejendomme, som jeg har vurderet til Laan for en Snes Aar siden, og som den Gang vare nærmere ved Grænsen paa 6,000, end de nu ere ved Grænsen paa 10,000, og det gælder navnlig for de Ejendomme, som ligge paa Heder eller paa Mosejord, og af dem have vi en hel Del i

Jylland. Hvor en Mand begynder med at opføre en lille Bygning og brækker Heden op, er det jo soleklart, at i første Omgang kan det kun blive saare lidt, han kan faa, men er det drifftige Folk, og det er heldigvis de fleste af dem, der bosætte sig saadanne Steder, saa faa de hurtig opdyrket noget mere og bygget noget mere, og Ejendommen gaar derved hurtig op i Værdi. Jeg mindes saaledes en Ejendom, hvor der, da jeg første Gang vurderede den, ikke kunde fødes 2 Køer, ja, maaske ikke mere end en, men hvor der nu ikke er noget i Vejen for at føde et Par smaa Heste og 6—7 Køer. Det viser altsaa, hvad der kan bringes ud af en saadan Ejendom, naar det er dygtige Folk, der have med den at gøre. Og hvad der gælder for Hederne, gælder ikke mindre for de opdyrkede Mosejorder, som jo i Regelen langt hurtigere give Udbytte end Hederne. Jeg ser altsaa lige saa meget, og jeg kan gerne sige fuldt saa meget, paa, at de, der ere i Foreningen, kunne blive der, for skønt der ingenting er i Vejen for, at vi godt i Øjeblikket kunne vurdere deres Ejendomme til 10,000, har det ikke ret megen praktisk Betydning, naar disse Mennesker alligevel kun kunne erholde Laan til 4,000 Kr. For at kunne faa passende Bygninger og selvfølgelig ogsaa for at faa den fornødne Besætning, er det mange Gange nødvendigt for disse Mennesker Tid efter anden at faa Laan, og derfor er det, jeg mener, at dette Lovforslag aabner en Mulighed for, at alle disse fremadstræbende Mennesker, som stadig forbedre og forbedre deres Ejendomme, vedblivende kunne blive i den Forening, de have begyndt at søge deres Laan i.

Jeg vil derfor bringe den højtærede Minister min hjerteligste Tak, fordi han har været lydhør overfor Kreditforeningernes Krav og er fremkommen med dette Lovforslag. Og jeg vil rette en indtrængende Opfordring til dette høje Ting om at lade Lovforslaget nyde Fremme saa hurtigt, at det allerede i denne Samling kan blive ophøjet til Lov.

Jacob Christensen: Det foreliggende Lovforslag imødekommer jo et Andragende fra de to Husmandskreditforeninger, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget paa det bedste. Her var forleden Dag en Diskussion om et Lovforslag angaaende Polakimporten, Importen af fremmed Arbejdskraft her til Landet. Fra alle Sider var man enig om, at det egentlig var et sørgeligt Forhold, at vi skulde indforskrive fremmede Arbejdere til